

Motion till riksdagen 2005/06:Kr370

av **Yoomi Renström m.fl. (s)**

Sexualpolitiska organisationer som folkrörelser

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att införa en ny kategori under kategorin folkrörelse kallad Sexualpolitiska organisationer.

Bakgrund

Varje dag diskrimineras människor på grund av sin sexuella läggning. Det kan vi socialdemokrater aldrig acceptera. Alla människor har lika värde och ska bemötas med respekt. Vi vill skapa ett samhälle utan fördomar och diskriminering, ett samhälle där alla behövs och får plats – där alla har samma rätt och samma värde.

Bi- och homosexuella samt transpersoner har länge utsatts för ett strukturellt förtryck som tagit sig uttryck i diskriminerande lagstiftning, osynliggörande samt ytterst psykiskt och fysiskt våld. Vi socialdemokrater vill på samhällslivets alla områden bekämpa kvarvarande orättvisor som drabbar dessa grupper.

Vi anser att lagstiftningen fungerar som attitydmarkering av vad vi gemensamt har för grundläggande syn. Parallellt måste vi dock alla arbeta tillsammans för att förändra de attityder som finns runtomkring oss, på arbetsplatsen eller fritiden, i skolan och i hemmet. Mycket har gjorts på lagstiftningsområdet, men vi slutar inte förrän vi nått hela vägen.

Sexualpolitiska organisationer är folkrörelser

Regeringens system med statsbidrag har under lång tid varit ett effektivt sätt att understödja föreningar som bedömts vara värdefulla för samhället som

Fel! Okänt namn på

helhet. De olika statsbidragen delas in i tre kategorier: organisationsbidrag, verksamhetsbidrag och projektbidrag.

För att få räknas som en folkrörelse har regeringen ställt upp nio kriterier som en organisation bör uppfylla för att få kalla sig folkrörelse. RFSL, RFSU och andra liknande sexualpolitiska organisationer uppfyller samtliga av dessa kriterier.

Nu har det framkommit att dessa organisationer inte har organisationsstöd och inte är nämnda som viktiga för demokratin genom folkrörelsebegreppet. Det visade sig att de helt enkelt inte har någon ekonomisk bas att bygga deras grund på som måste finnas i en organisation av denna form.

Nu i dag har RFSL genom regeringen i regleringsbrevet fått ett organisationsstöd för 2005–2007, men det är en kortsiktig lösning och långsiktighet är vad alla organisationer behöver som arbetar med attitydförändringar. Även om RFSU har löst det genom deras företag sätter de fingret på problematiken i sitt principprogram som uttrycker följande.

Opinionsbildning är en av de viktigaste beståndsdelarna i RFSU:s arbete, och då är det viktigt att kunna inta en självständig hållning, utan stor oro för bidragsgivares reaktioner. RFSU har sedan grundandet ägt ett företag som säljer preventivmedel och som ger organisationen en ekonomisk bas som är ett stöd för självständiga ställningsstaganden i kontroversiella frågor.

Vi förstår alla detta resonemang, och därför måste en förändring komma till stånd. Vi tror att alla sexualpolitiska organisationer som arbetar med sexualitet/identitetsfrågor måste få en grund att stå på.

Den mest långsiktiga och bästa lösningen är att använda oss av en för oss socialdemokrater så viktig form – folkrörelsebegreppet. Därför menar vi att sexualpolitiska organisationer skall fogas till de redan specificerade områden som är av särskild vikt för demokratin i Sverige och bör därför klassas som folkrörelser.

I en förlängning kan pengar kopplas till området, men i första hand handlar det nu om att få in området som ett erkännande för dessa organisationers långa (RFSU är 80 år och RFSL är 55 år) och enträgna arbete för sexuellt likaberättigande och sexualupplysning.

Stockholm den 4 oktober 2005

Yoomi Renström (s)

Anders Bengtsson (s)

Louise Malmström (s)

Marina Pettersson (s)

Joe Frans (s)

Anneli Särnblad (s)

Hillevi Larsson (s)

Lars U Granberg (s)

Raimo Pärssinen (s)

Börje Vestlund (s)

Marianne Carlström (s)